

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
ב וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר | הַגֵּר
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לְמִלְכָּךְ מֹות
יוֹמָת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמֶהוּ בְּאֲבוֹ:
ג וְאֲנִי אֶתֶּן אֶת־פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ
נָתַן לְמִלְכָּךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי
וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קֹדֶשְׁי: ד וְאִם הֵעֲלִם
יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם
מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזְרְעוֹ לְמִלְכָּךְ
לְבַלְתִּי הִמִּית אֹתוֹ: ה וְשַׁמְתִּי אֲנִי
אֶת־פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ וְאֶת | כָּל־הַזָּנִים אַחֲרָיו
לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמִּלְכָּךְ מִקֶּרֶב עַמִּם:
ו וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּח אֶל־הָאִבֹת
וְאֶל־הַיְדֻעָנִים לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי
אֶת־פְּנֵי בְּנִפְשׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
מִקֶּרֶב עַמּוֹ: ז וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קֹדְשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל
בני ישראל תאמר איש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ ירגמהו
באבן ואני אתן את פני באיש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
מזרעו נתן למלך למען טמא את
מקדשי ולחלל את שם קדשי
ואם העלים יעלימו עם הארץ את
עיניהם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו
ושמתי אני את פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל
הזנים אחריו לזנות אחרי המלך
מקרב עמם והנפש אשר תפגח
אל האבת ואל הידענים לזנות
אחריהם ונתתי את פני בנפש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו
והתקדשתם והייתם קדשים כי
אני יהוה אלהיכם

